

Долината на около, на дѣсния брѣгъ, е заградена отъ стрѣмнитѣ скали Аджамка съ естествени пещери, изкуствено обработени (IV, V).

44.

Въ дѣсния жгълъ на стока на Малки Ломъ въ Бѣли Ломъ, на дългия носъ, който отъ платото Тайлашанъ (Орушки Орманъ) се вдава на СЗ. въ стока на двѣтѣ рѣки, сж развалинитѣ на

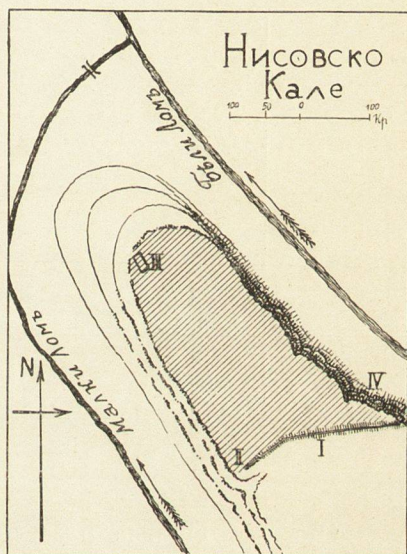
Нисовско Кале

(фиг. 50 карта I).

Крѣпостъта е стрѣмна и скалиста къмъ долинитѣ на двѣтѣ рѣки, особено къмъ Бѣли Ломъ, на дължина 450 кр.; тя е най-широка при юго-източния край на платото (260 кр.); на този край крѣпостъта е била заградена съ единъ окопъ (I), който до сега, при източния си край достига до 7 м. височина и се чупи на вжтрѣ, почти въ срѣдата си. Къмъ западъ насипътъ се снишава, а при самия край (25 кр.) напълно изчезва, — тукъ е имало вѣроятнo порта (II). Ровътъ до насипа, както и укрѣпленията отъ другитѣ страни, не личатъ. На края на носъ се виждатъ развалинитѣ на едно правоъгълно здание (III).

По западния склонъ се е изкачвалъ на крѣпостъта единъ пжтъ, а друга една стрѣмна пжтека е имало близо до окопа, въ източнитѣ скални стрѣмнини (IV).

Вода докарвали отъ коритото на Бѣли Ломъ чрѣзъ особени машини съ синджири, отъ които (по свѣдѣние) сж изтрити улуци въ скалитѣ надъ рѣчената долина.

Фиг. 50.

45.

Недалеко, подъ стока на Малки Ломъ съ Бѣли Ломъ (около 1 км.) се образува единъ дългъ завои на рѣката къмъ изтокъ, стѣсненъ въ началото си; въ завоия се вдава отъ Червенскитѣ възвишения единъ скалистъ остъръ носъ, който се снишава и малко разширяра къмъ дѣното на завоия. Носътъ е стѣсненъ клинообразно въ срѣдата си, въ видъ на една скална ивица, която го дѣли на двѣ половини. На западната половина, надъ отвѣснитѣ скали, сж развалинитѣ на